

Gitte Allermann Kjær

Forvandl vores mel til heste, lad dem vokse vildt
i vores maver, lad dem tordne vores træthed ud
gennem alle landskaber!

FEM TEKSTER TIL PRØVELÆSNING

Weltscherz Publikationer

*Forvandl vores mel til heste, lad dem vokse vildt i vores maver, lad dem tordne
vores træthed ud gennem alle landskaber!
af Gitte Allermann Kjær*

Omslag: Gitte Allermann Kjær
© Gitte Allermann Kjær og Weltscherz

Bogen er trykt hos Scandinavian Book
1. udgave, 1. oplag 2015

ISBN 978-87-93135-07-9 (print)
ISBN 978-87-93135-08-6 (ebog)

www.weltscherz.dk

Indholdsfortegnelse

Beats	7
Modpoler	8
Druk	9
Feber	10
Center	11
Mosaik	12
Zoner	13
Donér	14
Tekstil	15
Liga	16
Slid	17
*	18
Aske	19
Skærme	20
Snit	21
Indsigter	22
Blink	23
Tusch	24
Tvang	25
Stille	26
Fald	27
Dalen	28
Kor	29
Rystelser	30
Vækkelser	31
Gentagelser	32
Ruter	33
Nætter	34
Fangst	35

Flashing Bones	36
Creation	37
*	38
Dagen	39
Ørken	40
Øl	41
Hvalen	42
Udstødt/født	43
Slalom	44
Principper	45
Ar	46
Panorama	47

Beats

Nu lukker natten sine syv segl med hyl og sorg, og mælkesletterne synger i snestormen. Ravringe ruller rundt i romglas som is, cocktails fulde af skovprint vikler sig ind i briller og beats og himlens zebrastribesyner hvirvler sort/hvidt sit zigzag ind i en form for skak, der skruer gennem skærmen, slynger om sig med sætninger på bræt. Skaktræk, der sætter verden op i mødet med måden vingernes nye fjer holder frikvarter på i knoglerne. Vi funkler! Vi trævler stingene op! Vi sletter korsvejen i halsen! Flyv bort svaler fra svælget, ikke flere vildfarelser i dette menneskehav, i disse kroppe og sår, der koagulerer under kablerne lavt hængende på dette netværk af hvide blæksprutter og toner, der hvisker, disse klik i vores knogler, dette solskin, der rammer os gennem turkise glas.

Modpoler

I højt tempo, på stejl bakke, flydende lås på indersiden, lægger sig roligt som likør, lyser landskabet op, likør i pulsen, i grøften, på marken, i byerne og i bilerne, dørene drukner, vi kommer aldrig ind! Det er krysterens hånd, der sender os bort, der krydser kæber nu, i hverdagens næveangreb. Det er solen, der sænker sine pistoler over modpolerne, vi overser i den fugtige ler kirken knuser med sine gummer. Ind i hvidhedens ansigt. Jeg lystrer det levende ler, trækker Chiles hofter op i ganen, vuggeviser jeg kan smage på, nær nattens print, nær næstekærlighedens påfugle, der knitrer, omsætter hele udstillinger af vrangforestillinger, tematiseret i voks, til vidundere af lys i vores kroppe!

Druk

Drømmen om det grønne ansigt. Kinder blusser af græs. Pulsen stryger med vinden ud over søerne, og søernes lak, der roterer om lokalbedøvelsernes kanyler og spøgelsesopgør. De hvide kleptomanheste på druk filtrer deres lokker, lange som fiskenet ind i klokker, kære hestefisker! Jeg brækker mine ben, når du patruljerer rundt om søerne! Stjernen i drikkedunken, stjernerne i bunken af fjer. Vandhanerne tonerne flækker – tonerne, der vækker struben, og barndommens angst for at synke. Jeg høster barnet, jeg drejer barnet i halsen, jeg drejer mig mod vores slør, vores fjers pragtfulde tornadoer! Gem dig! Gør dig stor, spred dig ud under loftet – se denne underskov spire i kød! Tjørn i øreflippen trommer sig til dans med moderjord, tramper sig til jordens kramper, kæmper jordens kramper ud gennem kroppen! Trækroner i dit hår, fakler i dine fødder fyrer op under grenene i dit bryst!

Feber

Tropper er der nok af, bevægelig mur. Menneskehav i dagligstuen. Forfædre, mine fakler, jeg printer jer ud. I et harpunagtigt skud skærer jeres ansigter skibe ud af hjertet! I gløder som modgift, som blomster i min huds rifter, I pifter min nældefeber, min tvangskløe af rang på mit lår, langt fra firbenet på klippevæggen, og køligheden, der trak mig til og tilbage i porten. Det er tjærekløernes tangoportal, det er tangokannibaler, der maler svaler med hæl og skosværte. Skål for passionens hån mod åndsforladte stiletter, der fletter sidste omgang med øl i cirkler, og de rystes af storm, de stiver sig af mod billeder af løsrevne blade, der knytter an til floden, til havet. Så kommer jordhullerne med deres fugt, så kommer regnen som solen til sidst brækker til en bue. Strålandskaber sy om jer med klik og ridser! At spærre øjne op over nøgenheden som den spejles, som den ser sig selv sive i stride strømme. Kære Krigsmaling! Bland mig med ler, bugt mig frugtbar som potentiale under jorden. Et skred i min krop, et gib jeg aldrig glemmer. Så forsigtig – for altid! For skruerne, der trækker krystallerne fri, mellem tunnel og lyn, flækker bæk, stænker brædder og sølvtrøjer til med vin, for denne dunkebrønd af supersoniske magneter.

Center

Der står en rytter i haven. Jeg håner ham. Det er en tid, jeg ikke tør elske. Der står en flammemester i porten, hvilken port? Disse porte og portaler, to walk through, to enter, center yourself, please, burn and be gone! At gå gennem røg, en slags indvielse, en slags snæver præstekrave jeg bærer. En duft af tusch og fugt fra træ er hvad jeg genkender. Rækkerne jeg stod og ventede i. Gangens grå, kindernes skygger, allerede lig i jorden, i måden tiden drog bort på, dengang, måden tiden fejede over sletterne på, som pileregn over bøfler, og trommerne, der indhegnede kød, dampende af dagslys og efterår, og angrebet fra det yderste krat – sådan så det ud, sådan lød det, til det var helt tæt på, og favnede os med stof, blafrende hænders duft af urter fra marken, med nerver i brand, beroligende hænder fra det syttende århundrede. Liner vil altid klapre. Flere fjer, vi udstopper hinandens fugle, vi husker, vi falder for fuglene, der faldt, deres pris, deres skrig, hvilken viden på flugt, jeg samler deres skrift, deres fjer, i kølvandet, på sporet af en tid, der forsvandt med det hvide, jeg vendte ud af mine øjne. Den uhyrlige lysforsker i klodens indre kaster sine knive dybt ind i mine drømme om natten, i menneskemylderet, midt i meningens fragmenter lyst op i et center af glas! Hellig som solens opgang er denne stund, hvorfra vi klatrer, kære Madame Blå! Dine bivuakkers tindrende stilhed på denne frostmorgen, hvor tænder eksploderer midt i vinterens ansigt! Et sted i Sibirien! Et sted på Sibiriens sletter!